

foreliggende Tilfælde at indtage et andet Standpunkt. Vi kunne jo ikke alene tage Standpunkt efter dette enkelte Tilfælde. I dette Tilfælde var Manden en Bedrager, som ingen Sinde har haft nogen Udsigt til, at den af ham sluttede Handel kunde gaa endelig i Orden, men hvorfor saa ikke tage samme Standpunkt i Tilfælde, hvor Køberen har været en Mand, som havde Forventning om, naar Dagen kom, at kunne præstere det første Afdrag og virkelig faa Købet i Orden? Jeg kan derfor ikke, hvor kedeligt det end maa være for en saadan Mand at blive bedraget og oven i Købet at maatte betale godt 300 Kr. til Stempel, anbefale det høje Ting at stemme for en Henviisning af dette Andragende til Finansministeren.

R. Nielsen: Jeg har jo ingen Grund til at være særlig taknemmelig overfor den ærede Ordfører og den højtærede Finansminister. Jeg kan til deres Udtalelser, særlig Finansministerens, der jo blev genoptagne af den ærede Ordfører, om, at det var en lovlig Handel, der blev sluttet, sige, at det var jo netop det gale for Manden. Havde det været en ulovlig Handel, saa at det slet ikke var kommet til Stempling, saa vilde han ingen Skade have lidt. Men det være nu, som det vil. Jeg kan heller ikke se, at det vilde have saadan særlig slemme Følger, om man i et Tilfælde som dette gik ind paa at indrømme Tilbagebetaling af det omtalte Beløb. Tværtimod forekommer det mig fremdeles, at der i Virkeligheden er meget, der moralsk set taler for, at Manden fik Beløbet tilbage. Men under de foreliggende Omstændigheder kan jeg nok se, at mit Ændringsforslag ved en Afstemning vilde blive forkastet, og da det i hvert Fald vilde hindre en mulig Optagelse af det senere, skal jeg hermed tage det tilbage i Forventning om, at der en Gang i Fremtiden kan blive bedre Udsigt til at løse dette Spørgsmaal til den paagældende Mands Tilfredshed, end der er i Øjeblikket. Jeg skal herved tage det af mig udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om de Finansministeren vedrørende Andragender.

Indstilling under Nr. 5 af *Udvalget vedtoges* enstemmig med 58 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 6 af *Udvalget vedtoges* enstemmig med 58 Stemmer.

Man gik derefter til Behandlingen af Indstillingerne vedrørende *Ministeren for offentlige Arbejder* og *Indenrigsministeren*, nemlig Nr. 4 og 7, Betænkningens Nr. 24 og 39, og Ændringsforslag udenfor Betænkningens Nr. 2 (se foran).

Ordføreren (Enevold Sørensen): Til Ministeren for offentlige Arbejder foreslaas henvist 2 Andragender, dog kun det ene direkte henvist, det andet henvist til Overvejelse. Andragendet under Betænkningen Nr. 24 er fra pensioneret Skibsfører under Vandbygningsvæsenet, Schiønning. Denne Mand blev i 1896, 51 $\frac{1}{2}$ Aar gammel, ansat i Vandbygningsvæsenets Tjeneste som Fører, først af „Vildanden“ i Esbjerg, senere af „Prøven“ ved Thyborøn, en anstrengende og farefuld Tjeneste, hvorfra han har de bedste Anbefalinger. Men i 1908 blev han syg og maatte tage sin Afsked, altsaa efter ca. 12 Aars Statstjeneste. Nu er det naturligvis i og for sig uheldigt at ansætte en Mand i Statens Tjeneste, naar han er saa højt oppe i Aarene; og for Schiønning indtraf tilmed det særlige Uheld, at Vandbygningsvæsenet i hans Tjenestetid fik en Lønningslov, og dermed ogsaa Pensionsret, hvad Embeds- og Bestillingsmænd under Vandbygningsvæsenet hidtil ikke havde haft. Dette kunde være meget godt, men hvori det tillige bestemtes, at de første 10 Tjenestear ikke skulde medregnes som pensionsgivende. Denne Bestemmelse maatte naturligvis føleligt ramme en Mand, der i saa høj en Alder var indtraadt i Tjenesten, idet han hermed saa den Pension, han vilde have kunnet vente efter sin Afsked, betydelig nedsat. Thi havde man ved hans Afgang været henvist til at give ham en Understøttelse, ligesom man hidtil har gjort; naar Embeds- og Bestillingsmænd fra Vandbygningsvæsenet ere blevne afskedigede, vilde der jo ikke være nogen Tvivl om, at denne Understøttelse vilde være bleven ansat efter Pensionslovens almindelige Regler, med den ganske lille Nedgang, man i saa Fald plejer at anvende. Nu derimod, ved at Vandbygningsvæsenet i 1905 fik en Lønnings- og Pensionslov, skares der 10 Aar bort af hans Tjenestetid, og han fik nu ganske vist lovlig Ret til